Ræven og katten

Da katten en gang gik sig en tur i skoven, mødte den ræven. "Den er klog og har stor indflydelse her i verden," tænkte den og hilste venligt på den. "God morgen, hr. Ræv," sagde den, "hvordan går det? Kan I klare jer i disse dyre tider." Den hovmodige ræv betragtede katten fra top til tå og vidste først slet ikke, om den ville svare. "Din sølle, skæggede fyr," sagde den endelig, "din forsultne, brogede nar, din musejæger, hvad bilder du dig ind. Hvor tør du spørge, hvordan det går mig? Hvad har du lært? Hvad for kunster kan du gøre?" - "Jeg kan kun en eneste," svarede katten beskedent. "Hvad er det for en?" spurgte ræven. "Når hundene er efter mig kan jeg frelse mig ved at springe op i et træ." - "Er det det hele," sagde ræven, "jeg kan hundrede kunster og har desforuden en hel pose fuld af list. Men jeg har ondt af dig. Kom med mig, så skal jeg lære dig, hvordan man slipper fra hundene." I samme øjeblik kom en jæger gående med fire hunde. Katten sprang behændigt op i et træ og satte sig helt oppe i toppen, fuldstændig skjult af grene og blade. "Luk posen op, hr. Ræv, luk posen op," råbte katten, men hundene havde allerede fat i ræven og holdt fast i den. "I havde nok ikke meget gavn af jeres hundrede kunststykker," råbte katten, "hvis I havde kunnet klatre som jeg, havde I nok kunnet frelse livet."

* * *